

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia maja 2025 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 5/II/25

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.) – zwanej dalej „u.p.p.”, w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281) – zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji”, stwierdza, że stanowisko A z siedzibą w B – zwanej dalej „Wnioskodawcą”, przedstawione we wniosku z dnia 12 marca 2025 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach w zakresie dotyczącym obowiązku uiszczania opłaty zapasowej oraz tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 1 kwietnia 2025 r. i został uzupełniony w dniu 17 kwietnia 2025 r. – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Spółka A z siedzibą w B, reprezentowana przez C - radcę prawnego, zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie uiszczania opłaty zapasowej oraz tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W dniu 24 marca 2025 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Jak wskazuje Wnioskodawca, istotą i celem złożenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej jest uzyskanie potwierdzenia od Prezesa Agencji, iż fakt przywozu przez Wnioskodawcę do kraju tzw. HVO-100, a więc paliwa pochodzenia syntetycznego z surowców roślinnych (nie z ropy), klasyfikowanego do kodu CN 2710 19 42, nie skutkuje obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej ani tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

W opisie stanu faktycznego przedmiotowego wniosku Wnioskodawca wskazuje, że planuje realizować przywozy do kraju biopaliwa ciekłego HVO-100, tj. Hydrotreated Vegetable Oil, czyli uwodornionego oleju roślinnego. HVO-100 to wysokiej jakości samoistne biopaliwo powstające z olejów roślinnych poprzez poddawanie ich oddziaływaniu wodoru w określonych warunkach temperaturowo-ciśnieniowych przy udziale katalizatorów.

Wnioskodawca ponadto wskazuje, że „produkt ten nie pochodzi z ropy naftowej (nie jest wytwarzany z ropy naftowej), tylko z surowców roślinnych. W rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą BIO”, stanowi on tzw. samoistne biopaliwo, jako w ten sposób stosowany tzw. biowęglowodór ciekły (art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy BIO oraz art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy BIO)”.

Ponadto Wnioskodawca wskazuje, iż „HVO-100 dopuszczone jest do stosowania w kraju przez Ministra Klimatu i Środowiska, mimo iż nie spełnia ono obowiązujących obecnie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (tj. ma ono parametry inne niż przewidziane dla oleju napędowego - pochodzenia naftowego - w tym zwłaszcza ma gęstość mniejszą niż wymagana dla oleju napędowego na gruncie ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, z późn. zm.), zwanej dalej <<ustawą jakościową>>, jak również rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1314). Jak podaje Wnioskodawca, Minister Klimatu potwierdził możliwość wprowadzania na krajowy

rynek HVO-100 w oparciu o tzw. klauzulę wzajemnego uznawania, przewidzianą w art. 3 ust. 3 ustawy jakościowej, zgodnie z którą:

<<Paliwa wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone na stacjach zakładowych, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.>>.”

Wnioskodawca uznaje, że stosowanie HVO-100 w kraju jest dopuszczalne dlatego, że produkt ten jest dostępny w innych krajach Unii Europejskiej, a nie ze względu na spełnienie wymagań jakościowych przewidzianych w krajowych przepisach jakościowych.

Wnioskodawca podkreśla również, że nie wnosi o interpretację przez Prezesa Agencji przepisów ustawy BIO, a jedynie przywołuje je tytułem komentarza do nienaftowego pochodzenia HVO-100. Również na marginesie, Wnioskodawca wskazuje, iż znane mu są stanowiska innych organów (w tym Ministra Klimatu i Środowiska, jak również Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej) potwierdzające dopuszczalność stosowania HVO-100 na krajowym rynku oraz potwierdzające zasady opodatkowania tego biopaliwa podatkiem akcyzowym. Również te regulacje nie są przedmiotem zapytania we wniosku, który ogranicza się wyłącznie do potwierdzenia kolejnego zagadnienia dotyczącego HVO-100, tj. wyłącznie w obszarze przepisów ustawy o zapasach.

Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że kluczowy akt prawa Unii Europejskiej, do którego odwołuje się ustawa o zapasach, tj. załącznik A rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie statystyki energii”, wyraźnie rozróżnia biopaliwa ciekłe od olejów napędowych (statystyka ta nie jest oparta na kodach CN), wskazując, na biopaliwa w pkt 3.4.5.:

3.4.5. BIOPALIWA W DODATKACH/UTLENIACZACH

Ilości biopaliw ciekłych zgłaszane w tej kategorii odnoszą się do zmieszanych biopaliw ciekłych i dotyczą wyłącznie zawartości biopaliwa ciekłego, a nie łącznej ilości płynów, w których biopaliwa płynne są domieszką. Z kategorii tej wyłączone są wszystkie biopaliwa ciekłe, które nie zostały zmieszane.

a oleje napędowe wymieniając w pkt 3.4.17.:

3.4.17. OLEJE NAPĘDOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE)

Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach. Olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

Podsumowując, Wnioskodawca wskazuje, że w jego ocenie HVO-100 jest biopaliwem ciekłym, a nie paliwem ciekłym (w rozumieniu przepisów ustawy BIO) oraz nie spełnia wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (w tym dla oleju napędowego), ma inne właściwości niż olej napędowy pochodzenia naftowego, przez co obecnie finalizowane są zmiany legislacyjne, mające na celu wprowadzenie nowych wymagań jakościowych dla paliw typu HVO-100.

W złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca konkretyzuje zagadnienie będące jego przedmiotem, poprzez postawienie następującego pytania:

„Czy w świetle:

- art. 2 pkt 2 lit. l) w związku z art. 2 pkt 3, a także w związku z*
- art. 3 ust. 5 pkt 3,*
- art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, jak również*
- § 6 pkt 7 lit. a) w zw. z § 2 pkt 10 lit. a) rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów*

naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1373 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem ws. wykazu surowców”

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie opisane powyżej samoistne biopaliwo HVO-100 (klasyfikowane do kodu CN 2710 19 42) będzie skutkowało powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej?”

W złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca przedstawia następujące stanowisko w sprawie wraz z uzasadnieniem.

W ocenie Wnioskodawcy, w świetle:

- art. 2 pkt 2 lit. I) w związku z art. 2 pkt 3, a także w związku z
- art. 3 ust. 5 pkt 3,
- art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, jak również
- § 6 pkt 7 lit. a) w zw. z § 2 pkt 10 lit. a) rozporządzenia ws. wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie opisane powyżej samoistne biopaliwo HVO-100 (klasyfikowane do kodu CN 2710 19 42) nie będzie skutkowało powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej.

Uzasadniając własne stanowisko w sprawie Wnioskodawca wskazuje, że według wiedzy Wnioskodawcy niniejsza sprawa została już co do meritum rozstrzygnięta przez Prezesa Agencji w interpretacjach udzielanych na rzecz innych podmiotów sektora paliwowego, których konkluzje wiązały się z potwierdzeniem braku obowiązku realizacji obowiązków wynikających z ustawy o zapasach w związku z przywozem lub produkcją HVO-100.

Niemniej, w związku z faktem, iż od dnia 1 stycznia 2025 r. zmianie uległa klasyfikacja produktu w postaci HVO-100 na gruncie Nomenklatury Scalonej (do 31 grudnia 2024 r. produkt ten klasyfikowany był do CN 2710 19 43, a od 1 stycznia 2025 r. klasyfikowany jest do CN 2710 19 42), czego pochodną była aktualizacja rozporządzenia ws. wykazu

surowców od dnia 1 stycznia 2025 r. - Wnioskodawca uznał za zasadne potwierdzić formalnie aktualność dotychczasowego stanowiska Prezesa Agencji.

Wnioskodawca podkreśla, że podobnie jak np. w zakresie opodatkowania, istotne jest to, czy dany produkt został wymieniony jako podlegający opłacie zapasowej - taka sytuacja nie dotyczy HVO-100, które nie jest olejem napędowym, a jedynie syntetycznym samoistnym biopaliwem.

Wnioskodawca wskazuje również, że definicja ustawowa paliw ciekłych z ustawy o zapasach odwołuje się wprost do rozporządzenia w sprawie statystyki energii. Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o zapasach:

2) produkty naftowe [to:]

a) [...]

l) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe,

[...]

s) inne produkty

- określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii;

3) paliwa - produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

W ocenie Wnioskodawcy, aby w ogóle potencjalnie mówić o zakwalifikowaniu danego produktu jako „paliwa” w rozumieniu ustawy o zapasach, musi być on wymieniony w unijnym rozporządzeniu w sprawie statystyki energii jako takie paliwo.

Wnioskodawca odnosi się również do rozporządzenia w sprawie statystyki energii wskazując, że zgodnie z załącznikiem A rozdziałem 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii - w pkt 3.4.17:

OLEJE NAPĘDOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE)

Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach. Olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura

destylacji mieści się w granicach 380-540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

Zatem, jak ocenia Wnioskodawca, rozporządzenie w sprawie statystyki energii wyraźnie wskazuje, iż jako olej napędowy należy traktować tylko i wyłącznie te produkty, które są efektem procesu destylacji (ropy naftowej), a nie wynikiem przemian chemicznych substratów pochodzenia roślinnego. Wyklucza to traktowanie HVO-100 jako oleju napędowego, mimo możliwości klasyfikacji HVO-100 do kodu CN 2710 19 42.

Ponadto, Wnioskodawca podnosi argument, iż sam proces pozyskiwania HVO-100 wskazuje, iż nie jest on olejem napędowym. W przeciwieństwie do oleju napędowego, HVO-100 powstaje w innym procesie chemicznym niż rafinacja ropy. HVO-100 powstaje w procesie uwodornienia - nasycenia wodorem. HVO-100 jest wytwarzany przez uwodornienie olejów roślinnych i tłuszczów przy użyciu wodoru i katalizatorów w wysokiej temperaturze i ciśnieniu. Podczas uwodornienia olejów roślinnych dochodzi do rozerwania wiązań podwójnych pomiędzy kwasami tłuszczowymi nienasyconymi i przyłączenia się do nich atomów wodoru. Dodatkowo HVO-100, który powstaje w wyniku uwodornienia olejów roślinnych, jest dużo czystszy produktem od oleju napędowego, co powoduje, iż produkty różnią się również gęstością. Końcowo natomiast Wnioskodawca wskazuje, że HVO-100 nie spełnia również wymagań jakościowych przewidzianych dla olejów napędowych.

Odwołując się do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, Wnioskodawca wskazuje, że wśród podstawowych wymagań jakościowych stawianych olejom napędowym (zał. nr 3 do ww. rozporządzenia) jest gęstość w temp. 15°C na poziomie min. 800 max. 845 kg/m³.

Jednocześnie Wnioskodawca podkreśla, że gęstość HVO-100 mieści się w przedziale 770 - 790 kg/m³. Zdaniem Wnioskodawcy, skoro zatem HVO-100, nawet w świetle przepisów jakościowych, nie może być traktowane jako olej napędowy, to tym bardziej nie może być tak traktowane na gruncie przepisów ustawy o zapasach.

Ponadto Wnioskodawca zauważa, że Minister Klimatu i Środowiska potwierdził natomiast możliwość jego wprowadzania na krajowy rynek w oparciu o tzw. klauzulę

wzajemnego uznawania przewidzianą w art. 3 ust. 3 ustawy jakościowej. Innymi słowy, stosowanie HVO-100 w kraju jest dopuszczalne dlatego, że produkt ten jest dostępny w innych krajach Unii Europejskiej, a nie ze względu na spełnienie wymagań jakościowych przewidzianych w krajowych przepisach jakościowych.

Ponadto, Wnioskodawca wskazuje, że również w świetle załącznika A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii – HVO-100 nie stanowi olejów napędowych, co dowodzi, że nie jest to produkt stanowiący olej napędowy w rozumieniu rozporządzenia ws. wykazu surowców.

W celu możliwie pełnego zobrazowania cech i właściwości omawianego wyrobu, do niniejszego wniosku Wnioskodawca informuje, iż załącza:

- 1) otrzymaną od dostawcy kartę charakterystyki dla HVO-100;
- 2) otrzymane od dostawcy świadectwo jakości dla HVO-100.

Mając powyższe na uwadze, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż w świetle:

- art. 2 pkt 2 lit. l) w związku z art. 2 pkt 3, a także w związku z
- art. 3 ust. 5 pkt 3,
- art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, jak również
- § 6 pkt 7 lit. a) w zw. z § 2 pkt 10 lit. a) rozporządzenia ws. wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie opisane powyżej samoistne biopaliwo HVO-100, klasyfikowane do kodu CN 2710 19 42, nie będzie skutkowało powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznano co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej – za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez

przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 u.p.p., udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2025 poz. 126, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą akcyzową”, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów ustawy akcyzowej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f - m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f - m tejże ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny

(LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii. Z niniejszego rozporządzenia wynika, iż *olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.*

Jak stanowi art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej

– biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia Minister Klimatu w dniu 7 sierpnia 2020 r. wydał wspomniane wyżej rozporządzenie ws. szczegółowego wykazu surowców. Z przepisu § 6 pkt 7 lit. a) ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią m.in. oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 42. Ponadto, zgodnie z § 3 w zw. z § 2 pkt 10 lit. a) ww.

rozporządzenia producenci i handlowcy, obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, uwzględniają m.in. oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 42.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczania opłaty zapasowej konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W tym miejscu należy podkreślić, że w myśl ustawy o zapasach dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo istotne są następujące elementy:

- 1) spełnienie definicji określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii;
- 2) spełnienie definicji paliw wskazanej w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach;
- 3) wskazanie kodu CN produktu naftowego w § 3 lub § 6 rozporządzenia ws. wykazu surowców.

Ponadto należy wskazać, że dla uznania danego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie ma znaczenia przeznaczenie tego produktu, zaś spełnienie ustawowych przesłanek dokonania takiej klasyfikacji.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane „zapasami interwencyjnymi”. Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych

oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy akcyzowej nabycie wewnątrzwspólnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3a ustawy o zapasach).

W myśl art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru określonego w art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Na podstawie przepisu § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 grudnia 2014 r. w *sprawie określenia stawek opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1812), stawka opłaty zapasowej wynosi 43,00 PLN za tonę ekwiwalentu ropy naftowej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej planuje realizować przywozy do kraju różnego rodzaju paliw ciekłych, w tym tzw. HVO-100, który na gruncie Nomenklatury Scalonej klasyfikowany jest do kodu CN 2710 19 42. Ponadto, jak wskazuje Wnioskodawca, HVO-100 powstaje w innym niż rafinacja ropy naftowej procesie chemicznym. HVO-100 powstaje w procesie uwodornienia - nasycenia wodorem. HVO-100 jest wytwarzany przez uwodornienie olejów roślinnych i tłuszczów przy użyciu wodoru i katalizatorów w wysokiej temperaturze i ciśnieniu.

Stosownie do przepisu art. 34 ust. 1 i 3 u.p.p. Wnioskodawca we wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne, jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe, ale też własne stanowisko w sprawie. Stan faktyczny musi mieć charakter kompleksowy, a tym samym zawierać wszystkie jego elementy, istotne z punktu widzenia możliwości dokonania oceny stanowiska Wnioskodawcy. Oznacza to, że Wnioskodawca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego tak, aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi. Zatem prawidłowo zredagowany wniosek o wydanie interpretacji powinien opisywać stan faktyczny, wskazywać przepisy,

z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne, budzące w ramach podanego stanu faktycznego wątpliwości oraz przedstawiać własne stanowisko (interpretację) podmiotu występującego z wnioskiem, celem uznania jej za właściwą i obowiązującą w ramach ustalania obciążających autora wniosku obowiązków (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 grudnia 2016 r., III AUa 1283/16, Legalis nr 1575676).

W przedmiotowej sprawie, dla stwierdzenia, czy dokonanie czynności przywozu HVO-100 oznaczonego kodem CN 2710 19 42, nie będzie skutkowało powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej, istotne jest ustalenie czy ww. substancja jest paliwem w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach.

Wobec braku dokumentacji, która definiowałaby kompleksowo zdarzenie przyszłe, w szczególności w odniesieniu do parametrów fizykochemicznych substancji będącej przedmiotem zapytania, Prezes Agencji, w celu dokonania oceny prawidłowości stanowiska Wnioskodawcy, wezwał Wnioskodawcę, pismem z dnia 7 kwietnia 2025 r., odebrany w dniu 13 kwietnia 2025 r., do usunięcia braków formalnych wniosku poprzez przekazanie karty charakterystyki produktu o nazwie HVO-100 i kodzie CN 2710 19 42, tj. dokumentu potwierdzającego właściwości fizykochemiczne tego produktu, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

W dniu 17 kwietnia 2025 r. do Prezesa Agencji wpłynęło pismo Wnioskodawcy z dnia 16 kwietnia 2025 r., będące odpowiedzią na ww. wezwanie, w którym Wnioskodawca poinformował o przekazaniu w załączeniu karty charakterystyki produktu o nazwie HVO-100 oraz świadectwa jakości potwierdzającego właściwości fizykochemiczne HVO-100. Załączone przez Wnioskodawcę dokumenty to: dwie Karty charakterystyki produktu o nazwie „Neste Renewable Diesel; Neste Renewable Diesel 100%; Neste MY Renewable Diesel” (wersja z dnia 12 listopada 2021 r. i aktualniejsza wersja z dnia 26 lipca 2022 r.) oraz dwa raporty z badań wystawione przez AmSpec Iberia S. L. Unipersonal Barcelona Laboratorium (jeden z dnia 27 marca 2024 r. i wcześniejszy z dnia 12 marca 2022 r.).

W opisie podano, że jest to mieszanina składająca się z alkanów C10-C20 o budowie liniowej i rozgałęzionej. Całkowita zawartość związków aromatycznych nie przekracza 1 % masy.

Właściwości fizykochemiczne HVO-100 opisane w karcie charakterystyki są następujące;

- gęstość względna w temperaturze 15/4 °C – (0,77-0,79) kg/m³;
- zakres temperatury wrzenia – (180 – 320)⁰ C;
- temperatura zapłonu – >61⁰ C,

W raportach wskazano następujące właściwości fizykochemiczne produktu:

- gęstość temperaturze 15⁰ C – 783,2 kg/m³ (781,2) g/cm³
- zakres temperatury wrzenia (od początku do 95%) – (236,9 – 303,4)⁰ C, (171,5-299,9)⁰ C
- temperatura zapłonu – 103,0⁰ C, 75⁰ C.

Z załączonej do wniosku dokumentacji wynika, że produkt o nazwie HVO-100 (Neste Renewable Diesel), choć jest formalnie przypisany do kodu CN 2710 19 42, jest w 100% mieszaniną paliwa z surowców odnawialnych i dodatków. Biowęglowodory ciekłe (grupa HVO) są uzyskane w procesie uwodornienia tłuszczów roślinnych i odpadowych. Węglowodory z tego procesu traktuje się jako biokomponent, chociaż mogłyby one być samoistnym paliwem.

Ustawa o zapasach określa zasady tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego. Zgodnie z ustawą opłata zapasowa lub obowiązek tworzenia zapasów dotyczy paliw, których definicje są podane w art.2 pkt 2 lit. f-m.

W tym miejscu należy wskazać, że olej napędowy, zgodnie z definicją określoną w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii, jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180–380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści

się w granicach 380–540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

W związku z powyższym, chociaż HVO-100 (Neste Renewable Diesel) wg kodu CN mógłby być uznany za paliwo (olej napędowy), to w ocenie Prezesa Agencji, jako paliwo nienaftowe nie spełnia wymagań określonych dla olejów napędowych w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii, tym samym nie może być klasyfikowany jako paliwo na gruncie ustawy o zapasach. Należy zatem przyjąć, iż Wnioskodawca dokonujący przywozu w rozumieniu ustawy o zapasach określonego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej produktu HVO-100 nie będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Na marginesie należy wskazać że art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy BIO, na który powołuje się Wnioskodawca, został uchylony ustawą z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 303).

Również rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych zostało uchylone, zaś obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1018, z późn. zm.).

Także w obecnie obowiązującym stanie prawnym, wśród podstawowych wymagań jakościowych stawianych olejom napędowym (zał. nr 3 do ww. rozporządzenia) jest gęstość w temp. 15°C na poziomie min. 800 max. 845 kg/m³. Tymczasem HVO-100 tego wymagania nie spełnia.

Powyższe nie wpływa jednak na przedstawione stanowisko, gdyż dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy decydujące znaczenie mają przepisy ustawy o zapasach oraz rozporządzenia w sprawie statystyki energii.

Wobec powyższego, w odniesieniu do przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej zdarzenia przyszłego, w świetle przepisów ustawy o zapasach, w ocenie Prezesa Agencji należy uznać stanowisko Wnioskodawcy, że dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie samoistne biopaliwo HVO-100, nie będzie skutkowało

powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej - **za prawidłowe**.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Ministra Przemysłu, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych – ul. Stawki 2B, 00-193 Warszawa.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji Strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzanie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.
4. Zgodnie z art. 63 k.p.a. podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone na piśmie, za pomocą telefaksu, ustnie do protokołu lub w formie dokumentu elektronicznego. Podanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045, z późn. zm.) doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w ePUAP, do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego do dnia 31 grudnia 2025 roku. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP oraz adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w ww. ustawie. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) powinny być podpisane przez wnoszącego oraz zawierać adres wnoszącego podanie.

5. Jeżeli podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego nie zawiera adresu elektronicznego, organ przyjmuje, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego, a gdy wniesiono je w innej formie i zawiera ono żądanie, doręczenia pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie pism następuje na adres wskazany w treści podania. Warunkiem skutecznego żądania doręczania pism środkami komunikacji elektronicznej jest wskazanie w treści żądania adresu elektronicznego. Wniesienie do organu pisma w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczenia korespondencji z organu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.